

שמות צאצאי פינווה

(מתוך הכרך ה-12 של ההסטוריה, בפרק The Shibboleth Of Feanor)

פינווה, לא מוזכרים כינויים אחרים שלו מלבד **נולדואראן**-מלך הנולדור. אשתו הראשונה היתה **מיריאל** (שם אב) **סרינדה** (שם אם). שמותיה לא תורגמו לסינדאריין. אשתו השנייה היתה **אינדיס**, שמשמעות שמה היא "אישה אדירה ואצילה". לא מוזכרים שמות אחרים. נאמר שהיא היתה בת אחותו של המלך **אינגוה**.

בנה היחיד של מיריאל נקרא מאוחר יותר בדרך כלל **פיאנור**. שמו היה פינווה, ומאוחר יותר, כשהתפתחו כשרונותיו, הורחב ל**קורופינווה**. שם האם שלו היה בקונויה, כפי שניתן בידי מיריאל, **פיאנארן**, רוח של אש. **פיאנור** היא הצורה שכמעט תמיד שימשה בהסטוריה ובאגדה, אך זהו שם מסונדרן רק למחצה. צורת סינדאריין האמיתית היא **פינור** (Faenor). הצורה **פיאנור** בוודאי נבעה מבלבול בכתיבה, במיוחד במסמכים בקונויה, ששם **יא** היא צורה שכיחה, אך **יי** לא מופיעה בדרך כלל.

לפינווה היו ארבעה ילדים מאינדיס. בת בשם **פינדיס**, בן, בת בשם **אירימה**, ובן. השם פינדיס הוא צירוף של שמות הוריה. מעט נאמר עליה בסילמריליון. היא לא יצאה לגלות, אלא הלכה עם אמה אחרי קטל פינווה לשכון בין הואניאר בצער עד אשר יואיל מנווה להחזירו לחיים. בתו השנייה נקראה **איריין** (אירימה), ושם האם שלה היה **לאלונדה** (העלמה הצוחקת), או **לאלון** במקוצר. בשם זה היא נודעה בדרך כלל. היא יצאה לגלות עם אחיה פינגולפין שהיה היקר לה מכל משפחתה. אך שמה לא שונה, שכן **לאלון** התאים בצורה מספקת לסגנון הסינדאריני.

לבניו נתן פינווה את שמו שלו, כפי שעשה עם פיאנור. יתכן שזה נעשה כדי להצהיר על זכויותיהם כבניו החוקיים, ושווים לבכורו קורופינווה פיאנארן. אך לא היתה שום כוונה להפלות בין האחים, שכן דבר בשיפוטם של הולאר לא פגש בזכויותיו של פיאנור כבכור. ודבר גם לא נעשה כדי לבטלן, מלבד בידי פיאנור עצמו. אך למרות כל המאורעות שקרו מאוחר יותר, פיאנור נותר תמיד הקרוב ביותר ללבו של פינווה. כמו עם פיאנור, פינווה הוסיף מאוחר יותר קידומת לשמותיהם: לבכור הוא קרא **נולופינווה**, ולצעיר **אראפינווה**. **נולו** היא מילה שפירושה "חכם", ו**ארא** פירושו "אציל". פיאנור הרגיש מקופח גם בשל השימוש בשם אביו לאחיו הצעירים, וגם בשל הקידומות שנתן להם. שכן, גאוותו של פיאנור גדלה, והוא חשב את עצמו לאדיר **בקרוונה** (מה שהיה נכון), אך גם **בנולמה** (מה שלא היה נכון, מלבד בענייני שפות), וגם לאציל מכל בית פינווה (מה שהיה יכול להיות נכון, אם הוא לא היה נעשה גאה ויהיר).

הנולדור בגלות בחרו לעצמם רק אחד משמותיהם כדי להתאימו לצורת סינדאריין. השם הנבחר היה בדרך כלל השם האהוב עליהם, אך גם קלות התרגום והסינדרון הובאו בחשבון. בעניין פיאנור, ראה לעיל **פינור**. נולופינווה (אחד הראשונים ששינו את שמם), היה **פינגולפין**, שזה **פינווה נולופינווה** ששוננו לצורת סינדאריין בסגנון ובצליל, וצורפו לשם אחד. זה הוא תהליך לא שיגרתי, שלא נראה באף שם אחר. זהו אינו תרגום. המרכיב בקונויה **נולו** פשוט הועבר לצורת הסינדאריין **גול**. **פינווה** היה **לפין** בשני המקומות. זה יצר שם שמאוד מתאים לסגנון הסינדאריני, אבל חסר משמעות בשפה זו. (אם **פינווה** היה נחשב כמילה בפני עצמה, הוא היה הופך ל**פינו**, או **פיים** בניב הצפוני, כמו **בקורופיים**). פינגולפין הוסיף את השם **פינווה נולופינווה** עוד לפני שהגיעו הגולים לארץ התיכונה. זה היה ביטוי לדרישתו להנהיג את כל הנולדור אחרי מות פינווה, ובכך הרגיש את פיאנור, ואין ספק שהיתה זו אחת הסיבות לבגידתו בפינגולפין ונטישתו בקרח, ולגזל הספינות.

הקידומת בשמו של פינורפין נוספה על ידי פינורוד רק לאחר מות פינגולפין, שכן אז התפצלו הנולדור לממלכות נפרדות תחת פינגון בן פינגולפין, טורגון אחיו הצעיר, מייד'רוס בן פיאנור, ופינורוד בן ארפין (פינרפין). ואנשי פינורוד היו לאדירים ביותר.

ילדי פינגולפין. **אנאירה** אשת פינגולפין סירבה לעזוב את אמאן, בעיקר בשל ידידותה עם **איארוון** אשת אראפינווה (למרות שהיא היתה נולדו ולא אחת הטלרי). אך כל ילדיה הלכו עם אביהם: **פינדקאנו**, **טורוקאנו**, **אראקאנו**, ו**איריסה** (ארד'ל), הבת והילדה השלישית. היא היתה תחת חסותו

של טורוקאנו, שאהב אותה מאוד, ורעייתו **אלנוה**. לפינדקאנו לא היו אישה וילדים, וגם לא לאראקאנו.

השמות הללו היו, כמשוער, שמות אב, למרות שאראקאנו היה שם האם של פינגולפין. קאנו בקווינה פירושו "מפקד", בדרך כלל כתואר של מפקד פחות, סגן של בעל דרגה גבוהה יותר. הסינדרון של שמות אלה **כפינגון וטורגון** מראה על ידע של שינוי הצליל באבחנה בין סינדרין לטלרין, אך גם מתעלם מן המשמעות של השמות. אם השמות הללו היו שמות בסינדרין עתיקה, הם היו מקבלים את הצורות **פינגון וטורגון**, אך הם היו מאבדים את משמעותם בקווינה, אם היה ניתן בכלל לפרשם. ייתכן שהם היו מפורשים כ"צעקת שיער" ו"צעקת אדון". אך אין זה משנה, שכן שמות בסינדרין עתיקה לעתים קרובות עורפלו בשל שינויי הצליל, ונלקחו כשמות ולא פורשו. ביחס לפינדקאנו/פינגון ראוי לציין שהמרכיב הראשון בשמו הוא מילת הקווינה **פינדה**, שיער, או תלתל שיער (**פינדסה** פירושו ראש שיער, או שיער אדם), אך אין זו הוכחה סופית לכך שהשם פינדה שאוב משורש זה. די היה לפינגולפין לתת לבנו הבכור שם שיש בו הד לשם הקדום, ואם זה היה גם מתאים במיוחד זה היה מוכח כהמצאה טובה. במקרה של פינגון זה היה מתאים, שכן הוא היה מעטר את שיערו הכהה והארוך בזר מצופה זהב.

אראקאנו היה הגבוה מבין האחים, והנמהר מכולם. אך שמו מעולם לא שונה לצורת סינדרין, שכן הוא נפל בקרב הראשון של סיעת פינגולפין נגד האורקים, קרב לאמות (אך צורת הסינדרין **ארגון** שימשה בפי הנולדור והסינדר שהעלו את זכרו).

איריסה, שהלכה עם אנשי טורגון, נקראה אירת, בהחלפה של הסיומת הנשית בקווינה **אירסה**, בסיומת הסינדרנית **ארת**. לאלנוה אימה (גיסתה) לא היה שם בסינדרין, שכן היא לא זכתה להגיעה לבלריאנד. היא אבדה בחציית הקרח, וטורגון היה לאחר מכן בלתי מתפשר באיבתו לפיאנור ובניו. הוא בעצמו כמעט ונספה במים המרים, כשניסה להציל אותה ואת בתם **איטאריל** מן הקרח הבוגדני; את איטאריל עלה בידו להציל, אך אלנוה אבדה בקרח. איטאריל, או בצורה ארוכה יותר **איטארילה** (איטארילדה), היתה היחידה מן הדור השלישי לפינוה שיצאה לגלות, מלבד **ארותיר** (אורודרת) בן אנגרוד אחי פינרוד. שניהם נודעו באגדות הסילמריליון, אך לאיטאריל נועד גורל אדיר, שכן היא היתה אמו של ארדאמיר איארנדיל. צורת סינדרין של שמה היתה אידריל, אך היה זה רק שינוי של הצורה, שכן אף אחד מן המרכיבים של שמה בקווינה לא נמצא בסינדרין.

ילדי פינארפין. אלה היו שמותיהם: **פינדאראטו אינגולדו**, **אנגאראטו**, **אייקאנארן**, ו**נרוונדה ארטאניס**, שנקראה גם **אלאטאריאל**. אשת אנגרוד נקראה **אלדאלוטה**, ובנם נקרא **ארטאהר**. הראשון והרביעית הם אלה שנודעו במיוחד, ורק אצלם נזכר גם שם האם. שמותיהם בצורת סינדרין, שבהם נודעו באגדה, היו **פינרוד**, **אנגרוד** (ורעייתו **אד'לוס** ובנם **ארותיר**), **איינגור וגאלאדריאל**. השמות פינדאראטו ואנגאראטו היו בצורת טלרין, שכן פינרפין דיבר בשפת עמה של רעייתו, והם היו קלים יותר להעברה לסינדרין, בשל הקשר בין הטלרי של אמאן לשאריהם, הסינדר של בלריאנד, למרות השינויים הגדולים שעברה הסינדרין בארץ התיכונה. (צורת הקווינה של השמות היתה **ארטאפינדה ורטאאנגה**, ושם **הארטה** בא קודם, כמו **בארטאניס ורטאאהר**). סדר המרכיבים, במיוחד בשמות פרטיים, היה חופשי למדי בכל שלושת לשונות האלדרין. אך הקווינה מעדיפה את המרכיבים ה"תאריים" בהתחלה, בעוד שבסינדרין וטלרין הם בדרך כלל יבואו שניים, במיוחד בשמות מאוחרים, בקשר למיקום הרגיל של התארים בדיבור הרגיל של השפות הללו. בשמות שהסתיימו במילים המתיחסות למצב, דרגה, רכוש, גזע, או משפחה, לפי דוגמאות עתיקות, היה צורך לשים אותם בהתחלה.

ארטאהר (שר אציל), סונדרן במדויק ל**ארותיר**. אלדאלוטה (פרח ליליים), תורגם לאד'לוס. אנגאראטו היה באופן טבעי ל**אנגרוד**. סביר להניח ששני האחים נקראו בתחילה **אראטו**, ולאחר מכן נוסף ה**פינד** לפינדרטו, בהקשר לשיער הזהוב שלו ושל משפחתו, שעבר אליהם בירושה מאינדיס. **האנג** באנגאראטו בא ממילת האלדרין המשותפת **אנגה**, שפירושה הוא "ברזל" (**אנגה** בקווינה וטלרין, **אנג** בסינדרין). אנגרוד פיתח בגיל צעיר ידיים חזקות, וזכה ל**אפסה** (שם מאוחר) **אנגאמיטה**-יד הברזל. אם כך, ייתכן שאנג היא תוספת מאוחרת לשמו.

אייקאנארן נקרא על ידי אביו **אומבאראטו**, וצורת הסינדרין היא **אמרוד**. אך הוא בחר להשתמש בשם האם שלו (שניתן בקווינה ולא בטלרין), כדי להבדילו מאנגרוד, וגם משום שהיה זה השם המועדף עליו (שם זה ניתן בקווינה ולא בטלרין). אייקה-נאר פירושו "אש נוראה". היה זה שם נבואי במקצת, כי הוא נודע כאחד הלוחמים הנועזים ביותר, שהטיל אימה על האורקים. בשעת זעמו

או בשעת קרב היה אור עיניו כלהבה, למרות שבדרך כלל היה בעל נפש עדינה ואצילה. אך בנעוריו עיניו לא היו כה בוערות, וניתן היה להביט בהן. אך שיערו היה ראוי לציין, זהוב כשיערם של אחיו ואחותו, אך חזק וקשה, שהיה כלהבה על ראשו. צורת הסינדארין שאימץ לעצמו, אייגנור, לא היתה בסינדארין נכונה. לא היתה מילת סינדארין מקבילה למילת הקווינה **אייקה** (נורא), למרות שאייג היתה הצורה אם היתה מילה כזאת בנמצא.

השם **גאלאדריאל** נבחר בידי ארטאניס (אישה אצילה) להיות שמה הסינדאריני. היה זה היפה מבין שמותיה, והוא היה **האפסה** שנתן לה אהובה טלפורנו מן הטלרי, שלו נישאה בבלריאנד. הוא נתן לה שם זה בצורת הטלרין שלו, **אלאטאריאל** (אלאטאריאלה). צורת קווינה מופיעה כ**אלאטאריאל**, אך הצורה הנכונה היא **נאלאטאריאל**. היתה זו התאמת צלילים נכונה ומדויקת לצורת הסינדארין גאלאדריאל. שם זה הופק ממילת האלדריין המשותפת **נאל**, "זוהר משתקף", **נאלאטה**, "קרניה, ברק משתקף" (מאבני חן, זכוכית, מתכות ממורקות או מים), **נאלטה** בקווינה, **אלאטה** בטלרין, גאלאד בסינדארין. המרכיב השני הוא מילת האלדריין המשותפת **ריג**, "לעטוף, להקיף", **ריגה**, "זר, עטרה". **ריה** בקווינה וטלרין, **רי** בסינדארין. **ריאלה** - "העלמה העטורה בזר חגיגי". והמילה השלמה היא "העלמה העטורה בזר בהיר וקורן". שם זה ניתן בהקשר לשיערה של גאלאדריאל.

גאלאד מופיע גם כ**אפסה** של ארייניון (נצר למלכים), כפי שנזכר באגדה, **גיל גאלאד**, "כוכב קורן". הוא היה המלך האחרון של האלדר בארץ התיכונה, וצאצא זכר האחרון לפינווה, מלבד אלרונד, בן הלילית למחצה. **האפסה** ניתן לו בשל קסדתו, שריונו ומגיננו, שהיה בצבע כסף כוכבי, וזהרו ככוכב באור הירח או השמש כפי שנראו לעיני הליליים כשעמד במקום גבוה.

היו גם צאצאים נוספים לפינווה, שנזכרו באגדה ויצוינו כאן, למרות ששמותיהם ניתנו בסינדארין או בקווינה בתקופה מאוחרת יותר, שבה היתה הסינדארין השפה המדוברת של הנולדור, ואין להם בעיות בתרגום כפי שהיו לשמות שניתנו בקווינה לפני הגלות.

איטארילדה (אידריל) בת טורגון היתה אמו של איארנדיל. אך אביו היה אדם מן האטאני, מבית האדור, טואור בן הואור. לכן היה איארנדיל שני ל**פרלדר** (ליליים למחצה). הראשון היה דיור, בנם של ברן ולותיין טינוויאל בת המלך אלו תינגול. אולם שמותיו ניתנו בקווינה, שכן טורגון, לאחר שייסד את עירו הנסתרת גונדולין, הנהיג מחדש את הקווינה כלשון המדוברת בפי בני ביתו. **איארנדיל** היה שם האב שלו, ואמו קראה לו **ארדאמירה**. במקרה זה היו שני השמות "נבואיים". טואור, במסעו הארוך לאורך חופי המערב של בלריאנד, לאחר שנמלט משביו, פגש את הולא האדיר אולמו, שציווה עליו לחפש את העיר גונדולין, ואמר לו שאם ימצאה, יוולד לו בן שיוודע לאחר מכן כספן אדיר. ומכיוון שלא לנולדור ולא לאטאני היתה אהבה לים ולספינות, היה חשוב לטואור לקרוא לבנו בקווינה **אוהב הים**. נבואי אף יותר היה השם ארדאמירה "אבן החן של העולם", שכן איטארילדה לא יכלה לחזות ב... את הגורל המופלא שהביא את הסילמריל לידי איארנדיל, ואיפשר לו לעבור בין הצללים והתעתועים שהפרידו באותם ימים את אמאן מן הארץ התיכונה. לשמות הללו לא ניתנה צורת סינדארין באגדה, אך כותבי סינדארין הסבירו שתרגומם הוא **מיד אן ארד'ון**, ו**סיירון אייארון**.

בנישואי איארנדיל לאלווינג בת דיור בן ברן, אוחדו שני בתי ה**פרלדר** (פרד'יל). ובני איארנדיל היו אלרוס ואלרונד. אלרוס היה למלך נומנור הראשון (תחת התואר בקווינה **טר מינייטור**, שליט ראשון ורם). אלרונד קיבל את אלמוות האלדר, והיה ליועצו ונושא כליו של ארייניון גיל גאלאד. כשנישא אלרונד מאוחר יותר לקלבריאן בת קלבורן וגלדריאל, אוחדו שני בתי צאצאי פינווה: בין פינגולפיין ובית פינרפיין, ונמשכו עם בתם ארוון.

שמותיהם של **אלרונד** ו**אלרוס**, האחרונים לבית פינווה שנולדו בימי האלדר, נגזרו משם אמם **אלווינג**. המשמעות של **ווינג** אינה ברורה, מכיוון שאינה מופיעה באף שם נוסף, ולא ברשומות בקווינה וסינדארין.

כמה מן החכמים אשר זוכרים שלאחר שובם לחיים חיו ברן ולותיין באוסריאנד, ושם חי גם דיור לאחר מפלת דוריאט, בין הליליים הירוקים של ארץ היערות, מניחים כי **ווינג** היא מילה בלשון הליליים הירוקים. אך מעט מאוד נשמר משפה זו לאחר טביעת בלריאנד, והפירוש של **ווינג** כ"קצף, רסס, של מים מונעים ברוח וניתזים על הסלעים", אינו אלא ניחוש. אולם הוא מתבסס על העובדה שאוסיריאנד היא ארץ שנחצתה על ידי שבעה נהרות (ושמה מעיד על כך) שזרמו בשטף ובמהירות

מהרי ארד לינדון. ביתו של דיור היה ליד המפל הגדול הקרוי **לנתיר למאת** (מפל הקולות המהדהדים). השם אלרוס (או בצודת קוויניה אלרוסה), פירושו **קצה כוכבים**.

כאן מסתיימת הרשימה, אך מאוחר יותר באותו פרק מופיעים גם שמותיהם של בני פינור:

שמות בני פינור

מייד'רוס- **גליאפינווה**, "פינווה השלישי", בירושה (נליו).
מגלור- **קאנאפינווה**, "בעל הקול הרם או "מפקד" (קאנו).
קלגורם- **טורקאפינווה**, "חזק, רב עוצמה", בגוף (טורקו).
קורופין- **קורופינווה**, שמו של פינור עצמו. הוא ניתן לו משום שהיה הבן האהוב עליו, והדומה לו ביותר במראהו, במזגו ובכשרונותיו (קורו).
קאראנתיר- **מוריפינווה**, "כהה", הוא היה שחור שיער כסבו (מוריו).
אמרוד- **פיטיאפינווה**, "פינווה הקטן" (פיטיו).
אמראס- **טלופינווה**, "פינווה האחרון" (טלוו).

שמות אם:

מייד'רוס- **מאיטימו**, "בנוי היטב". הוא היה בעל גוף וצורה נאים. הוא, ושני הצעירים, ירשו את השיער החום אדמדם הנדיר של שארי נרדנל. אביה קיבל את האפסה **רוסקו-שועל**. והאפסה של מאיטימו שניתן לו בידי אחיו ושאריו היה **רוסאנדול-ראש נחושת**.
מגלור- **מאקאלאורה**. בדרך כלל מפורשת (ונאמר שזהו שם נבואי) כ"זהב מחושל". אם כך, זהו מן הסתם פירוש פואטי לנגינתו בנבל, שהיתה "מוזהבת". (**לאורה** היא מילה שמתארת צבע ואור זהוב, ולא את המתכת).
קלגורם- **טיילקורמו**, "מהיר חימה". ייתכן שזהו פירוש למזגו הנמהר, ולמנהגו להתפרץ בזעם פתאומי.
קורופין- **אטארינקה**, "אבא קטן", ביחס לדמיוני הפיזי לפינור, שהתגלה מאוחר יותר גם כדמיון "מנטלי".
קרנתיר- **קרניסטיר**, "אדום פנים". היה לו שיער חום כהה, אך היה בו את הגוון האדמוני של אימו.
אמרוד- **אמבאראטו**
אמראס- **אמבארוסה**